

תפילות אם על בנה (ומחנכת על תלמידה) היוצא למלחמה / לימור יעקב ספראי

רבון העולמים,

הפורש סכת שלום על עמו ועל כל באי עולם,
הנני עומדת לפניך בלב רועד וידיים פרושות,
בני, ילדי שלי, יוצא אל המלחמה. לא כי בחר בך,
אלא כי נקרא, כי נגזר, כי המדינה, ההנהגה, זמנה אותו בחק, ללבש מדים ולשאת נשק.
הוא - יוצא מתוך רצון להגן על עמנו, על מדינתנו, להשיב חטופינו, להחזיר בטחוננו
ואני? לא נשאלת, עומדת מנגד, אוהזת בתפלה, בדאגה שאין לה מנוח.

לא על גופו בלבד מתפללת אני, כי אם על נשמתו.
שמר נא על רוחו, על טהרת לבו,
שלא יקרה חושיו לנכח דם ואש,
שלא יעליץ לבו בקרבו ולא ישמח בנפלאו.
ולא מתוך מורא או פחד אלא מתוך אמונה ובחירה
באלהים ובאדם, בחיים ובטוב.
העבר מעליו כל יצר של אכזריות וכל רגש של נקמה, או איבה
האר דרכו לפעל באמץ מתוך צלם אנוש ולב פתוח.

"נשמה שנתת בו טהורה" — אָנָּא, שמר על טהרתה.
תן בו דעת להבחין בין תמים לרשע,
בין מי שבגידו לפגע לבין החף מכל פשע.
זכהו שיראה בכל אדם את הבריאה שלך,
"כי בצלם אלהים עשה את האדם".

שיזכר ויתפלל וירחם -

על האמהות שמחבקות את ילדיהן באהלים
על הילדות והילדים שאבדו את נעוריהם
על הזקנות והזקנים שרואים בחרבן משפחותיהם

על נשמות תמימות שנתונות בתוך מערבלת של הָרֶס, סֶבֶל וּמָוֶת.
מאַחֲרֵי הַדְּוִחִים וְהַמְסָפִּים - אֵל תִּתֵּן שִׁישְׁכַח אֶת פְּנֵיהֶם וְאֶנְשֵׁיהֶם
גַּם לָהֶם נֶפֶשׁ, גַּם לָהֶם שְׁמוֹת, אֶהְבֹּת, חִלּוּמוֹת.
"שֶׁכֶל הַמֵּרַחַם עַל הַבְּרִיּוֹת מֵרַחֵם עָלָיו מִן הַשָּׁמַיִם".

יְהִי רָצוֹן מִלְפָּנֶיךָ
שֶׁתִּשְׁמְרֶהוּ מִכָּל רָע, תִּשְׁמַר אֶת נֶפֶשוֹ,
שֶׁיֵּצֵא לְשֵׁלוֹם וְיָשׁוּב לְשֵׁלוֹם,
בְּגוֹף וּבְנֶפֶשׁ
וְשֶׁכֶל פְּעֻלוֹתָיו תִּהְיֶינָה לְשֵׁם שָׁמַיִם,
וְלֹא לְשֵׁם כְּבוֹד אוֹ גָּאֹה.
"לֹא בַּגְבוּרַת הַסּוּס יִחְפֹּץ, לֹא בְשׁוֹקֵי הָאִישׁ יִרְצֶה" –
כִּי אִם בְּעֲנוּהַ, בְּצַדִּיק וּבְרַחֲמִים.

זַכֵּנִי, אֱלֹהִי
וְלֹאִי - שֶׁחֲנֹכְנוּ אוֹתוֹ כְּרֹאִי,
שֶׁמוֹסֵר אָבִיו יִשְׁמַע כָּל הָעֵת בְּאָזְנוֹ
וְתוֹרַת אָמוֹ לְעוֹלָם לֹא יִטָּשׁ
וְשִׁיזְכֹּר בְּכָל מַעֲשָׂיו כִּי – "דֶּרֶכְיָה דְרַכֵּי נֵעַם וְכָל נְתִיבוֹתֶיהָ שְׁלוֹם".

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם,
תֵּן שֶׁתִּצְמַח מִתּוֹךְ הַשָּׁבֶר - תִּקְוָה,
וּמִתּוֹךְ שְׂדוֹת הַקָּרֵב יִנְצוּ נִצְנֵי שְׁלוֹם.
"וְכִתְּתוּ חֲרִבוֹתֶם לְאַתִּים וְחִנִּיתוּתֵיהֶם לְמִזְמֵרוֹת,
לֹא יִשָּׂא גּוֹי אֶל גּוֹי חֲרֵב וְלֹא יִלְמְדוּ עוֹד מִלְחָמָה"
וְנִצְלִיחַ לְקַיָּים וְלִמְמַשׁ אֶת הַכְּתוּב, בְּעֵתוֹ אֲחִישָׁנָה:
"וְנִתְּתִי שְׁלוֹם בְּאַרְץ וּשְׁמַחַת עוֹלָם לְיוֹשְׁבֶיהָ".

אלול תשפ"ה